

Slíka uppbót er og heimilt að greiða öðrum þeim, sem njóta greiðslna samkv. 12
18. gr. fjárlaga, úr lífeyrissjóði ljósmæðra og lífeyrissjóði alþingismanna, enda 31. marz
eigi þeir ekki rétt á samsvarandi bótahækkun samkvæmt lögum um almannatryggingar.

24. gr.

Ef lög verða staðfest, er afgreidd hafa verið frá Alþingi 1960 og hafa í för með sér tekjur eða gjöld fyrir ríkissjóð, breytast fjárhæðirnar tekju- og gjaldamegin samkvæmt þeim lögum. Allar þær fjárveitingar, sem eigi eru ákveðnar í lögum, öðrum en fjárlögum, tilskipunum, forsetaúrskurðum eða öðrum gildandi ákvörðunum, gilda aðeins fyrir fjárhagstímabilið.

Gjört að Bessastöðum, 31. marz 1960.

Ásgeir Ásgeirsson.

(L. S.)

Gunnar Thoroddsen.

L Ö G

13

um breyting á lögum nr. 24 29. marz 1956, um almannatryggingar.

31. marz

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. mgr. 3. gr. orðist svo:

Ráðherra skipar, að fengnum tillögum tryggingaráðs, forstjóra Tryggingastofnunar ríkisins, og að fengnum tillögum forstjóra og tryggingaráðs, skrifstofustjóra, tryggingayfirlækni, sem jafnframt er deildarstjóri sjúkratryggingadeildar, aðra deildarstjóra, tryggingafræðing, aðalgjaldkera og tryggingalækni, tryggingayfirlækni til aðstoðar.

2. gr.

10. gr. 2. og 3. mgr. orðist svo:

Bætur skulu vera fjórðungi (25%) lægri á öðru verðlagssvæði en á 1. verðlagssvæði, sbr. þó 16., 19. og 20. gr.

Iðgjöld skulu vera hlutfallslega lægri á öðru verðlagssvæði en á fyrsta verðlagssvæði, miðað við bótafjárhæðir hvors verðlagssvæðis, aðrar en fjölskyldubótafjárhæðir.

3. gr.

13. gr. 2. mgr. orðist svo:

Árlegur ellilífeyrir er sem hér segir, sbr. þó 22., 23. og 76. gr. 3. mgr.

	1. verðlagssvæði	2. verðlagssvæði
Fyrir hjón, þegar bæði fá lífeyri	kr. 25920.00	kr. 19440.00
Fyrir einstaklinga	— 14400.00	— 10800.00

13

31. marz

15. gr. orðist svo:

Greiða má eiginkonum elli- og örorkulífeyrisþega makabætur allt að 80% óskerts einstaklingslífeyris, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi.

5. gr.

16. gr. orðist svo:

Fjölskyldubætur skulu greiddar foreldrum með hverju barni, þar með talin stjúpbörn og kjörbörn, sem eru á fullu framfæri foreldranna.

Við ákvörðun fjölskyldubóta skulu ekki talin með þau börn í fjölskyldunni, sem eiga framfærsluskyldan föður utan hennar.

Greiða má fósturforeldrum fjölskyldubætur með fósturbarni, ef fullvíst er, að barnið sé á framfæri þeirra og hafi verið talið á framfæri þeirra samkvæmt skattframtali undanfarin þrjú ár, enda ekki verið talið jafnframt á framfæri annars. Stytta má tímabil þetta, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, svo sem ef barn er tekið í fóstur á fyrsta aldursári.

Árlegar fjölskyldubætur með hverju barni skulu vera eins á 1. og 2. verðlagssvæði, kr. 2600.00.

6. gr.

17. gr. 6. og 7. mgr. orðist svo:

Árlegur barnalífeyrir með hverju barni skal vera kr. 7200.00 á 1. verðlagssvæði og kr. 5400.00 á 2. verðlagssvæði.

Heimilt er að hækka barnalífeyri vegna munaðarlausra barna um allt að 100%.

7. gr.

18. gr. 1. og 2. mgr. orðist svo:

Mæðralaun skulu greidd ekkjum, ógiftum mæðrum og fráskildum konum, sem hafa eitt eða fleiri börn undir 16 ára aldri á framfæri sínu.

Árleg mæðralaun skulu vera sem hér segir:

	1. verðlagssvæði	2. verðlagssvæði
Með einu barni	kr. 1400.00	kr. 1050.00
Með tveim börnum	— 7200.00	— 5400.00
Með þrem börnum og fleirum	— 14400.00	— 10800.00

8. gr.

19. gr. orðist svo:

Fæðingarstyrkur skal vera kr. 2160.00 við hverja fæðingu.

9. gr.

20. gr. orðist svo:

Hver sú kona, sem verður ekkja innan 67 ára aldurs, á rétt á bótum í þrjá mánuði eftir lát eiginmanns hennar, kr. 1440.00 mánaðarlega.

Ef ekkja hefur barn, yngra en 16 ára, á framfæri sínu, á hún enn fremur rétt á bótum 9 mánuði í viðbót, kr. 1080.00 mánaðarlega.

10. gr.

23. gr. 4. mgr. Í stað „7%“ komi: 10%.

11. gr.

24. gr. orðist svo:

Útgjöld vegna greiðslu fjölskyldubóta, samkvæmt 16. gr., greiðist að fullu úr ríkissjóði.

Önnur útgjöld lífeyrstrygginganna skulu eftirtaldir aðilar bera, og skulu fram- 13
lög og iðgjöld þeirra ákveðin með það fyrir augum, að kostnaðurinn skiptist í 31. marz
þeim hlutföllum, er hér greinir:

- a. Ríkissjóður 36%.
- b. Hinir tryggðu 32%.
- c. Sveitarsjóðir 18%.
- d. Atvinnurekendur 14%.

12. gr.

27. gr. 1. mgr. orðist svo:

Iðgjöld, samkvæmt b-lið 24. gr., greiða allir, sem búsettir eru í landinu, 16—67
ára að aldri. Undanþegnir gjaldskyldu eru þeir, sem hvorki greiða útsvar né eignar-
skatt og hafa notið bóta samkvæmt þessum kafla, annarra en fjölskyldubóta, mæðra-
launa eða fæðingarstyrks, tvo mánuði eða lengur eða hinn slasaði eða sjúkrahúsi eða
hæli á kostnað trygginganna eða ríkisframfærslunnar jafnlangan tíma á skattárinu.

13. gr.

28. gr. 1. mgr. b-liður orðist svo:

Tveimur fimmtu hlutum í hlutfalli við hreinar tekjur einstaklinga og félaga í
umdæminu samkvæmt síðasta skattframtali.

28. gr. 2. mgr. a-liður orðist svo:

Einn þriðji skiptist í beinu hlutfalli við hreinar tekjur einstaklinga og félaga í
sveitarfélaginu árið áður.

14. gr.

3. málsliður 1. mgr. 31. gr. orðist svo:

Ef atvik að slysinu eru óljós eða mál ekki nægilega upplýst eða ástæða til að
ætla, að slysið hafi orðið af hirðuleysi eða lélegum útbúnaði, svo og ef Trygginga-
stofnunin eða annar hvor aðila, atvinnurekandi eða hinn slasaði eða fyrirsvarsmaður
hans, óskar þess, skal lögreglustjóri rannsaka málið fyrir rétti.

15. gr.

2. mgr. 35. gr. orðist svo:

Nú veldur slys óvinnuhæfni skemur en 10 daga, en hefur þó í för með sér
sjúkrakostnað, sem ekki fæst greiddur af hlutaðeigandi sjúkrasamlagi, og getur þá
tryggingaráð heimilað greiðslu á slíkum kostnaði í hverju einstöku tilfelli.

16. gr.

3. mgr. 36. gr. orðist svo:

Dagpeningar eru kr. 60.00 á dag fyrir einhleypan mann eða konu, kr. 68.00 fyrir
kvæntan mann eða gifta konu og kr. 8.00 fyrir hvert barn á framfæri, allt að
þremur.

17. gr.

38. gr. orðist svo:

Ef slys veldur dauða innan eins árs frá því, er það bar að höndum, skal greiða
dánarbætur sem hér segir:

- a. Ekkja eða ekill, sem var samvistum við hið látna eða á framfæri þess, hljóta
kr. 90000.00. Ef ekkja eða ekill eru 50 ára eða eldri, eða hafa tapað 50% eða
meiru af starfsorku sinni, greiðist auk þess lífeyrir til dauðadags, kr. 14400.00
á ári miðað við 100% örorku eða 67 ára aldur. Lífeyrir lækkar um 2% fyrir
hvert 1%, sem vantar á fulla örorku, eða 6% fyrir hvert ár eða brot úr ári,
sem vantar á, að hlutaðeigandi sé 67 ára, sbr. þó 21. gr. 2 mgr.

- 13 b. Barnalífeyrir, kr. 7200.00 fyrir hvert barn, sbr. að öðru leyti 17. gr.
 31. marz c. Barn eldra en 16 ára, sem var á framfæri hins látna vegna örorku, þegar slysið bar að höndum, fær bætur, eigi minni en kr. 20000.00 og allt að kr. 60000.00 eftir því, að hve miklu leyti það naut stuðnings hins látna við fráfall hans. Þó greiðast ekki bætur, ef örorka er minni en 33%. Sama gildir um systkini hins látna, þegar eins stendur á.

d. Foreldri hlýtur eigi minni bætur en kr. 20000.00 og allt að kr. 60000.00 eftir því, að hve miklu leyti það naut stuðnings hins látna við fráfall hans.

Bætur samkvæmt a-, c- og d-liðum skulu eigi lægri vera samanlagt en kr. 30000.00 fyrir hvert einstakt slys. Nú lætur hinn látni ekki eftir sig aðstandendur, sem rétt eiga til bóta samkvæmt þessum stafliðum, og skal þá bæta slysið með kr. 30000.00, sem skiptist á milli barna hins látna, er njóta lífeyris samkvæmt b-lið, ef fyrir hendi eru, ella til dánarbús hans.

Um fósturbörn, sbr. 16. gr. 3. mgr., og fósturforeldra, gildir sama og um börn og foreldra. Tryggingaráð úrskurðar hvoru skuli greiða, foreldri eða fósturforeldri, ef hvort tveggja er á lífi.

Frá dánarbótum, sem greiddar eru vandamönnum, ber að draga þær örorkubætur, er greiddar hafa verið samkvæmt 37. gr. vegna sama slyss. Lífeyrisgreiðslur, sem inntar hafa verið af hendi, koma ekki til frádráttar.

18. gr.

39. gr. falli niður. Í stað hennar komi ný grein, er verði 39. gr., svo hljóðandi: Verði breyting á dagvinnukaupi almennra verkamanna í Reykjavík, er ráðherra heimilt, að fengnum tillögum tryggingaráðs, að breyta dagpeningum samkvæmt 36. gr. og eingreiðslum samkvæmt 38. gr. í samræmi við það.

19. gr.

49. gr. 1. mgr. orðist svo:

Framlag ríkissjóðs til sjúkratrygginganna, samkvæmt 58. gr., greiðir Tryggingastofnun ríkisins til héraðssamlaganna, þar sem þau eru, ella til hlutaðeigandi sjúkrasamlags.

20. gr.

53. gr. 4. mgr. orðist svo:

Sjúkradagpeningar skulu ekki vera lægri en kr. 24.00 á dag fyrir einhleypan mann eða konu, kr. 30.00 fyrir kvæntan mann og gifta konu, sem er fyrirvinna heimilis, og kr. 6.00 fyrir hvert barn á framfæri, allt að þremur.

21. gr.

58. gr. orðist svo:

Ríkissjóður greiði framlag til sjúkrasamlaga, sem nemur upphæð greiddra iðgjalda að viðbættum $\frac{1}{10}$ hluta (110%). Hlutaðeigandi sveitarsjóður greiðir framlag til sjúkrasamlagsins, sem nemur helmingi (50%) greiddra iðgjalda. Greiðast framlög þessi ársfjórðungslega eftir á og miðast í hvert sinn við greidd iðgjöld á næsta ársfjórðungi á undan.

Þar sem iðgjöld til sjúkrasamlaga eru greidd í einu lagi fyrir hálf tveggja ár eða heilt ár, greiðast framlögin í samræmi við það.

22. gr.

66. gr. 1. mgr. orðist svo:

Bætur skal greiða mánaðarlega eftir á. Þó má greiða sjúkrabætur og dagpeninga fyrir styttri tíma, og ekki er skylt að greiða eins og tveggja barna fjölskyldubætur oftast en fjórum sinnum á ári. Enn fremur má greiða bætur eftir á fyrir lengri tíma en einn mánuð, þar sem samgöngur eru erfiðar.

23. gr.

13

31. marz

76. gr. 2. mgr. orðist svo:

Nú sækir maður til sveitarstjórnar um, að sveitarsjóður greiði fyrir hann iðgjöld hans, sakir þess að hann sé ekki fær um það af eigin rammleik, og tekur þá sveitarstjórn ákvörðun um umsóknina með tilliti til ástæðna hlutaðeiganda. Þó á iðgjaldsgreiðandi, sem ekki ber að greiða eignarskatt, jafnan rétt á því, að sveitarsjóður greiði fyrir hann iðgjald samkvæmt 27. gr., ef hreinar tekjur hans næsta ár á undan hafa eigi verið hærri en kr. 11150.00, ef um einstakling er að ræða, kr. 20350.00, ef um hjón er að ræða, og kr. 5300.00 til viðbótar fyrir hvern ómaga á framfæri, og má eigi krefja hann um hærri hluta iðgjaldsins en svo, að nemi helmingi þeirra hreinu tekna, sem umfram verða, unz fullu iðgjaldi er náð. Greiðir sveitarsjóður það, sem á vantar fullt iðgjald. Nú greiðir sveitarsjóður iðgjald samkvæmt þessari málsgrein, og ákveður sveitarstjórn þá, hvort og á hvern hátt hún krefur hann um endurgreiðslu. Ákvæði þessarar málsgreinar taka aðeins til launþega og einyrkja.

24. gr.

1. másl. d-liðar 82. gr. laganna orðist svo:

allt að 600 þúsund krónur á ári í utanfararstyrki sjúklinga samkvæmt fjárlögum, framlag til læknisvitjansasjóða, er starfa samkvæmt lögum nr. 59 1942, og sjúkrasamlaga, sem verða fyrir óvenjulegum gjöldum vegna sjúkraflutninga og læknisvitjana og starfa í héruðum, þar sem ekki eru læknisvitjansasjóðir.

25. gr.

Fyrir orðin „kr. 300.00 á mánuði“ í 84. gr. laganna komi: kr. 600.00 á mánuði.

26. gr.

Aftan við lögín bætast ný ákvæði til bráðabirgða, svo hljóðandi:

Tryggingastofnun ríkisins er, þar til öðruvísi verður ákveðið, heimilt að fresta að veita viðurkenningu sérstökum lífeyrissjóðum, sem stofnaðir hafa verið eða stofnaðir kunna að verða til þess að láta í té elli-, örorku-, ekkju- og barnalífeyri.

Tryggingastofnun ríkisins skal ákveða iðgjöld sjúkrasamlaga til samræmis við ákvæði 21. gr. laga þessara.

27. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Bætur lífeyristrygginganna skulu greiðast samkvæmt lögum þessum frá 1. febrúar 1960, nema fjölskyldubætur, sem fyrst greiðast samkvæmt lögum þessum frá 1. apríl 1960. Þá skulu ákvæði 11. gr. um framlög vegna fjölskyldubóta og önnur framlög til lífeyristrygginga gilda frá 1. janúar 1960, ákvæði 21. gr. um iðgjöld og framlög til sjúkrasamlaga gilda um iðgjöld og framlög fyrir tíma eftir 31. desember 1959, og ákvæði 23. gr. gilda frá 1. janúar 1960.

Jafnframt eru úr gildi felld lög nr. 68 1958, um breyt. á l. nr. 24 29. marz 1956, um almannatryggingar, lög nr. 69 1958, um breyt. á l. nr. 33 29. maí 1958, um útflutningssjóð o. fl., 2. másl. 1. gr. laga nr. 1 1959, um niðurfærslu verðlags og launa o. fl., og lög nr. 27 1959, um breyt. á l. nr. 24 29. marz 1956, um almanna-tryggingar.

Gjört í Reykjavík, 31. marz 1960.

Ásgeir Ásgeirsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.